

**Javaslat a
„Gyulaji dám”
Magyar Értéktárba történő felvételéhez**

Készítette:

Tolna Megyei Értéktár Bizottság
Dr. Say István elnök

Szekszárd, 2014. április 24.

(P.H.)

I. A JAVASLATTEVŐ ADATAI

1.

A javaslatot benyújtó (személy/intézmény/szervezet/vállalkozás) neve:

Tolna Megyei Értéktár Bizottság

2.

A javaslatot benyújtó személy vagy a kapcsolattartó személy adatai:

Név: Wessely Judit

Levelezési cím: 7101 Szekszárd, Pf. 82.

Fax szám: 06 74/ 505-603

E-mail cím: kabinet@tolnamegye.hu

II. A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1.

A nemzeti érték megnevezése

„Gyulaji dám”

2.

A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☒ agrár- és élelmiszergazdaság

☐ ipari és műszaki megoldások

☐ természeti környezet

☐ egészség és életmód

☐ kulturális örökség

☐ turizmus

☐ épített környezet

☐ sport

3.

A nemzeti értéket tartalmazó értéktár megnevezése

Tolna Megyei Értéktár

4.

A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

Magyarországon a **dámszarvas** (*Dama dama*) az egyik legfontosabb nagyvadfajunk. Európai, nemzetközi viszonylatban az agancsos nagyvadfajok közül a gím után a leginkább keresett vadászszákmány a dámszarvas. Kecessége, trófeájának különlegessége és vadászati módja számos művészt ihletett és ihlet meg a mai napig is.

A dám kecsességének és szépségének köszönhetően már jóval a mai értelemben vett trófeakultusz kialakulása előtt megjelenik a képzőművészetben is. Kultikus és

vadászati fontosságára már az ókori Asszír Birodalom (Kr. e. 3. évezredtől Kr. e. 612-ig) képzőművészet- ében is felfigyelhetünk, mutatva a dám vadgazdálkodási jelentőségét, mely az ókortól egészen napjainkig tart. Jó példa erre a már említett Asszír Birodalom, ahol a dám jellegzetesen pöttyös, kikészített bőre (ez számított akkoriban egyfajta trófeának) szent, szakrális szimbólum volt. A dámtrófea jelentősége így az akkor ismert világ egyetlen birodalmának szintjén is fel- becsülhetetlen volt.

1. ábra Asszír istenség ábrázolása dambikával egy ninivei domborművön
(forrás: <http://www.sa-hebroots.com/2babylons.htm>)

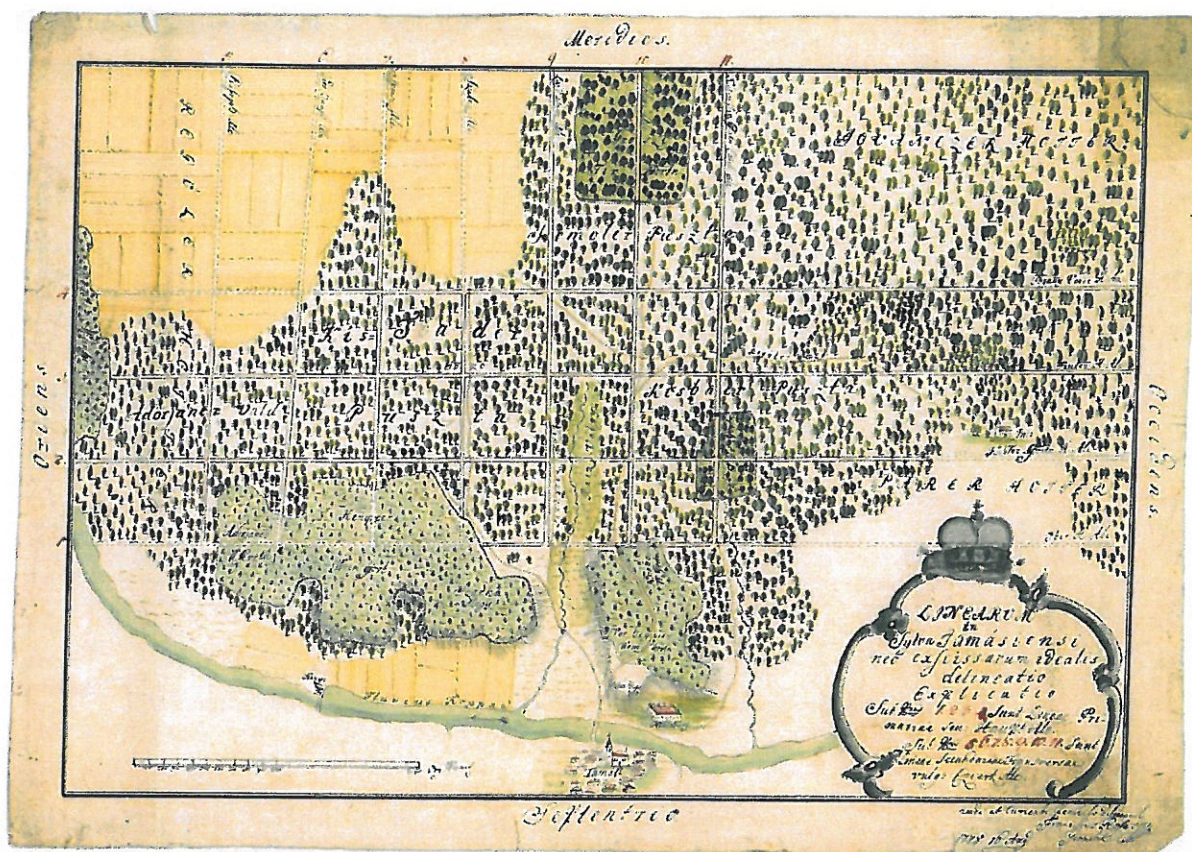
Természetesen a trófea értelme, fajtája és maga a trófea tárgya átlényegült napjainkra, azonban kulturális jelentősége és szimbolikus jelentése vajmi keveset változott csak. Ebben az időket és kultúrát, valamint népeket átívelő nemes trófeakultuszban a magyar dám nemzetközi szinten is kiemelkedik, sőt kijelenthető, hogy szubjektív mértékkel mérve is vezető pozíciót tölt be a hazai nagyvadgazdálkodásban.

Egykor őshonos volt, a legutóbbi jégkorszak alkalmával azonban kipusztult Magyarország területéről. Hazánkba nagy valószínűséggel a rómaiak idején került ismét, akik áldozati állatként a Római Birodalom szinte minden részébe magukkal vitték. Nagyobb mérvű állományának kialakulását a török kiűzése utáni időkben történt vadaskerti telepítések jelentősen elősegítették. A vadfaj nagyon jól kihasználta Magyarország természeti adottságait, melyet mi sem mutat jobban, mint hogy a Nemzetközi Vadvédelmi Tanács (CIC) dám világranglistáján annak első kihirdetése óta csak magyar dambika szerepelt és szerepel ma is az első helyen.

A „Gyulaji dám” történelme és jelentősége a magyar és európai vadászatban, nagyvadgazdálkodásban

A dám vadászati, gazdasági és kultikus jelentőségét mutatja, hogy a magyar történetírás első, dāmvról szóló emléke 1261-ből származik, amikor IV. Béla király a német hospesek számára megtiltotta e nagyvadfaj vadászatát. Egy 1504. évi királyi rendeletben pedig a jobbágyok számára volt tilos a dám elejtése. A török időkben Erdélyből,

Megbízható írásos források híján a dám jelentőségét újból a 16-17. századtól kezdték el vizsgálni, mely így is 300-400 évet ölel át. Bél Mátyás (1684-1749) híres korabeli író, föld- rajztudós és utazó az 1730-as években már megemlíti a tolnai és gyulaji erdők dámállományát, mint említésre méltó vadállományt.

A tolnai földterületeket két nemesi, nagyhatalmú és tehetős család, az Apponyi- (Högyész–Lengyel) és az Esterházy-família (Ozora–Tamási–Gyulaj) birtokolta. Esterházy (Fényes) Miklós herceg 1775-ben érkezett először Tamásiba, amely az itt tartott, híres „Ozorai vadászatok”-ról Európa szerte nevezetes volt, és több helyütt írtak is róla. **Gróf Festetics Leó 1870-ben kiadott „A Herczeg Esterházy Család Fővadászatai Ozorán” című könyvében, a következőképpen mutatja be Ráczvölgyét:** *„A vadnak egyik legkedvesebb állomása volt az úgynevezett Ráczvölgye, hol háborítatlanul, tökéletes nyugalomban tanyázott a vadászat előtt nem is sejtván, mily veszedelem fenyegeti őt.”* *„Ily körülmények között természetes volt, hogy a vadállomány 1500 db szarvasanya vadra, mintegy 800 darab himszarvasra, mintegy 600 darab ünnőre és borjura, közel 3000 darab dámvadra és mintegy 800 darab vaddisznóra szaporodott.”*

4

Ekkoriban azonban még – annak ellenére, hogy az újkori trófeakultusz már javában tartott – a trófeák minősítése, valamint esetleges pontozása szubjektív módon történt, melyet nagyban befolyásolhatott az elejtő személye, rangja és a bírálók egyéni értékítélete, szépérzete. Egységes, mindenki által elfogadott, lehetőleg minél objektívebb bírálati, pontozási rendszer még nem állt rendelkezésre, így az akkori trófeák minősítését inkább azok nagysága, de leginkább az elejtett mennyiség határozhatta meg. Valószínűsíthető, hogy számos kiváló, akár a mai értelemben véve is kimagasló dāmtrófea kerülhetett ki az akkori uradalmi vadászatok eredményeként a gyulai területéről.

Az 1820-as éveket követően Gyulaj környékén élt a legtöbb dām vad, ekkor 3000 egyed számíthatott az itt élő populáció. (Szabolcs J. 1968)

A 19. században a dāmszarvas állománya megcsappant, a század végén már sok korábbi élőhelyén nem fordult elő. A századfordulón az ország mai területén 7 nagyobb térségre kiterjedő populáció volt található, és több vadaskertben is tartottak dām vadat, eredetüket azonban nem sikerült teljes egészében tisztázni.

A két világháború között a dām vad nem terjeszkedett jelentős mértékben, sem természetes úton, sem mesterséges telepítés révén. Országos állománya 3500 példány körül lehetett, amire a lelövési adatokból lehetett csak következtetni, mivel állománybecslési adatok nem álltak rendelkezésre. Ekkor Gyulajon, Gyulán és Tiszadob környékén kerültek terítékre kimagasló agancsú példányok.

A CIC trófeabírálati rendszerről

Egy kezdeti 1900-as évekre visszavezethető, Közép-európai ötlet folyamataként, 1928-ban, Palárikovo-ban (a mai Szlovákia területén) született meg a CIC (Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács) egy magyar gróf, Károlyi Lajos és Maxime Ducrocq, a francia Szt. Hubertus Társaság elnökének kezdeményezésére. Már a kezdetektől nemzetközi szervezatként indult és lett bejegyezve Párizsban, 1930-ban. Fennállásának több, mint 80 éve alatt, a CIC egy globálisan elismert független tanácsadó szervezetté nőtte ki magát a vadgazdálkodás és vadvédelem területén. A gyakorlati, terepi munkák mellett, a CIC a fenntartható hasznosítás alapelveket ajánlja és hirdeti a nemzetközi irányelvek kidolgozásában.

(forrás: <http://www.cic-wildlife.org>)

A szarvasagancsok bírálati képletét 1925-re Nadler Herbert dolgozta ki, és ez 1937ben nyerte el végleges formáját (Nadler-képlet). Rendszerét a percentuális egyensúly jellemzi az egyes szépségtényezők súlyozott figyelembevételével. Ez a képlet szolgált a későbbi nemzetközi bírálati képlet alapjául is, amelyet az 1937-ben Berlinben rendezett Nemzetközi Vadászati Kiállításon a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács (Conseil International de la Chasse et du Conservation du Gibier, rövidítve: CIC) javaslatára fogadtak el CIC-képlet néven. Ezt a képletet 1952-ben módosították, majd 1954-ben a düsseldorfi kiállításon véglegesítették, s nemzetközi bírálati képletté nyilvánították.

(forrás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Tr%C3%B3feab%C3%ADr%C3%A1lat>)

A bírálati rendszer közel évszázados múltjában a dām esetében világrekord címet viselő trófea eddig kizárólag magyar trófea volt. Kiemelendő tény, hogy a magyarországi dāmtelepítések jelentős része Gyulajról ered. Az eddigi hét, rekord címet elnyerő trófea

közül öt a Tolna megyei Gyulajról, míg kettő a kelet-magyarországi gúthi területről származik. Érdemes említést tenni a Gyulaj közeli Szakcson elejtett dambikáról is, amely a jelenlegi legnagyobb trófea Tolna megyében.

• 1923, Gyulaj (Tolna megye);	209,60 IP
• 1965, Gyulaj (Tolna megye);	212,12 IP
• 1969, Gyulaj (Tolna megye);	214,99 IP
• 1970, Gyulaj (Tolna megye);	217,25 IP
• 1972, Gyulaj (Tolna megye);	220,31 IP
• 2001, Szakcs (Tolna megye);	223,19 IP
• 1991, Gúth (Hajdú-Bihar megye);	233,11 IP
• 1991, Gúth (Hajdú-Bihar megye);	237,63 IP

Az 1971-es Budapesti Vadászati Világkiállításon a nemzetközi trófeabíró bizottság összesen 521 magyar gímtrófeát, 63 dámlapátot, 336 őzagancsot, 25 mufloncsigát és 174 vadkanagyart bíralt el. A Gyulaj Zrt. jogelődjének dambika trófeái uralták a kiállítás dámlapátos részlegét. Mind a '69-es Fehér-féle dámrekord, mind '70-ben elejtett Tolnai-féle dambika ezen az ominózus kiállításon lett hivatalosan elbírálva. A sors úgy hozta, hogy egy- mást letaszítva a trónról lettek világranglista első helyezettek a szóban forgó kiváló, gyulaji dámlapátok. A kiállításon bemutatott 13 ország összesen 155 dámlapátja közül 15 darab volt 200,00 IP pont feletti, melyből 14 a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság területéről származott.

(http://gyulajzrt.hu/vadaszati_vilagkiallitas_1971)

Telepítések

A II. világháború alatt jelentősen csökkent a hazai dámállomány, de a szakszerű keze- lésnek köszönhetően, 1960-ban már 900 példányra szaporodott a számuk. 1970-ben közel két és fél ezret számoltak. Az egyre gyorsuló szaporodást nem követte vadászat, így a fennmaradt élőhelyeken egyre nagyobb lett a területek dám általi terhelése. A problémák orvoslása érdekében a Magyar Vadászok Országos Szövetsége (MAVOSZ) az 1970-es évek közepén javas- latot tett az egyes túlszaporodott állományok csökkentésére élve történő befogások által. Először felmérték a lehetséges telepítési helyeket, és kidolgozták a befogási és telepítési módszereket. 1977 és 1988 között 6237 dámszarvast fogtak be Magyarországon, ennek jelentős részét (97%) a Gyulaj környéki erdőkben. A befogott állatok egy része az országon belül maradt, többségük azonban külföldre került. Mind nyugati, mind keleti országok vásároltak tőlünk dámvadat, hiszen a dámtrófeák nemzetközi ranglistája alapján a világ legjobb tenyészállományának számított a „Gyulaji dám”. (Godó Nándor - Bognár Gábor, 2002)

Az mellékelt 1. számú táblázatban látható, hogy 1972 előtt főleg Gyulajon ejtettek el kapitális agancsú dámszarvast, a világrekordot is Kádár János által 1972-ben lőtt trófea tartotta idáig. A későbbiekben szóba kerülő gúthi és lábodi dambikák esetében is gyulaji telepítések leszármazottjairól van szó.

A dāmavadállományok minőségi különbségei

A magyar vadgazdálkodás büszkesége a dāmavad, hiszen a jelenlegi világranglista 50 legjobb dāmagancsa közül 30 származik Magyarországról, és a lista vezetője is hazai vadászterület büszkesége, ahová szintén valószínűsíthetően gyulaji populáció lett betelepítve.

Az 1970-es években még ennél is nagyobb volt a magyar hegemonia (27-ből 24; Szidnai L. 1978), de **a gyulaji exportnak köszönhetően, más országokban is jelentősen erősödtek az állományok** (Csehország, Szlovákia, Horvátország). Az 2. számú mellékelt táblázat az elmúlt három évtized dāmtrófeáinak adatairól ad némi információt. (Godó Nándor-Bognár Gábor, 2002). A legmagasabb kategóriát a **Gyulaj környéki vadászterületek képviselik. 1970-től 1999-ig e területeken 69 kapitális agancsot viselő dāmavadat ejtettek el.** Ennek köszönhető, hogy a terület átlagpontszáma több mint 10 ponttal meghaladta a 200 pontos értékhátart. A gyulaji vadgazdálkodás eredményeit és génállományát felhasználva, valamint az új módszerek kikísérletezése révén azonban három másik terület is a 200 pontos határ fölé került. Ezek közül a Guthi erdő emelendő ki, hiszen az 1980-ban kezdett telepítések után mára a második helyre küzdötte fel magát, megelőzve olyan területeket, ahol már a 20. század elején is élt dāmavad. Érdemes szót ejteni Lábodról is, ahol hat kapitális elejtés és a 195 pontot meghaladó eredmény jelzi, hogy a gyulaji telepítés ott is sikeres volt. (Godó Nándor - Bognár Gábor, 2002)

A 2. táblázat jól mutatja, hogy a szakszerű és világhíres magyar vadgazdálkodás és a kiváló élőhelyek elvitathatatlan érdemei mellett, a gyulaji, eredeti törzsállomány genetikai potenciáljának köszönhetően mára már minden telepített helyen, mind belföldi, mind nemzetközi viszonylatban számottevő kimagasló dāmtrófea hirdeti a magyar, és azon belül, közvetett módon a gyulaji dām minőségét.

A 3. számú mellékelt táblázat szemlélteti a 2013-as ősz 10 legszebb dām bikáját, melyeket a Gyulaj Zrt. vadászterületén, többségében a Gyulaj környéki erdőkben ejtettek el. A dāmavad szempontjából bizakodóan nézhetünk a jövőbe, hiszen Magyarország hegemoniáját nem sikerült egyetlen más országnak sem megtörnie, és ez az elkövetkező 10 évben sem valószínű, hogy bekövetkezik. (Godó Nándor-Bognár Gábor, 2002)

Európa méltán egyik leghíresebb dámszarvas állománya él a **Gyulaji Vadrezervátum** erdejében, a hajdani Esterházy-birtokon. A vadrezervátum a gyulaji, tamási, kocsolai és regölyi területeken nyugszik, **mintegy 8000 ha-on.** Az erdők zöme cseres-tölgyes, és kiemelkedő nevezetessége a világhírű dāmavad-állomány.

(<http://www.top7hungary.com/magyarorszag/kirandulohely/gyulaj/vadrezervatum/20154/>)

Az említett híres „Ozorai” nagy vadászaton tízezer hajtóval terelték a vadat a fejedelmi vendégek elé, s előfordult, hogy 1000-nél is több nagyvadat lőttek. Az első dāmtrófea rekordot az **1923-as gyulaji Rimler-dám bikával** érték el. Ez a bika az Esterházy hercegi hitbizomány gyulaji területén verekedés közben pusztult el 1923-ban. A gyulaji erdők dāmállományának kezelője, a terület vadgazdálkodásának irányítója Rimler Pál volt, innen kapta a bika az elnevezést. További híres trófeák közül mind az **1969-es Fehér-féle dām rekord,** mind pedig az **1970-ben elejtett Tolnai-féle dām bika** az 1971-es Vadászati Világkiállításon lett hivatalosan elbírálva. A **legendás**

Gyulaj- Kádár-dámbika az elejtés évétől (1972) 20 évig, egészen 1992-ig tartotta első helyét a világranglistán.

Az 1970-es években túlszaporodott dámállományok mértékét élve történő befogások által próbálták mérsékelni. Az 1977 és 1988 között befogott 6237 dámszarvas körülbelül 97%-a a Gyulaj környéki erdőkből származott. A befogott állatok kisebb része az országon belül került telepítésre olyan ismert területekre, mint Guth, Lábod, Pusztavacs. Többségük azonban külföldre került, hiszen a dāmtrófeák nemzetközi ranglistája alapján a világ leg- jobb tenyészállományának számított a „Gyulaji dām”.

Mindezek mellett fontos szót ejteni a vadászati turizmusról, mint hazánk egyik jelentős turisztikai ágazata, amelynek köszönhetően évente több tízezer külföldi vadász látogat el Magyarország nevezetes vadászterületeire, beleértve a Gyulaj Zrt. területeit is. Itt utalnánk a nemzeti érték 2012. évi XXX. törvényben megfogalmazott egyik fő ismertetőjére, miszerint jelentősen öregbíti hírnevünket, növelheti megbecsülésünket az Európai Unióban és szerte a világon. Ez egyértelműen elmondható a „Gyulaji dām”-ról, ami az eddigiek mellett még inkább indokoltá teszi nemzeti értékévé való minősítését.

5.

Indoklás a Magyar Értéktárba történő felvétel mellett, kitérve a nemzeti érték országos jelentőségének bemutatására

A dámszarvasnak Európában régi múltja van, telepítései a rómaiakig vezethetők vissza és egyik olyan tagja az európai faunának, amelynek mai elterjedési területe kizárólag az ember, elsősorban a vadászok tevékenységének köszönhető. A dām az Ókor óta vadaskertek vadja, melyet kis genetikai változatosság, de nagy alkalmazkodó képesség jellemez. A dámszarvas a magyar vadgazdálkodás és vadászat egyik olyan értéke, melyet a nála gyakoribb, nagyobb létszámú vagy híresebb vadfajok mellett gyakran elhanyagolnak. A dámszarvas azonban történeti és történelmi léptékben nézve a Kárpát-medence egyik legrégibb nagyvadja, amely ősi élőhelyére középkori uralkodóink idején kerülhetett végleg vissza. Noha a dámszarvas a telepítések eredményeként négy kontinensen is megtalálható, a magyarországi állományok a vadászok körében ma is a legjobb hírnévnek és nagy megbecsülésnek örvendnek. E hírnév alapját azok a tények adják, amiket a nemzeti értékévé való nyilvánítást megalapozó dokumentum bőségesen bemutat.

A gyulaji dām értékét tényszerűen bemutatni leginkább a trófeabírálat eredményeivel és az egymást váltó világrekordok sorával tudjuk. Rá kell azonban mutatni, hogy a trófeabírálat értelme nem a rekordok hajszolása, mert a vadgazdálkodás nem verseny vagy bajnokság.

A mai kor trófeabírálata a vad élőhelye, a vadállomány adottságai és vadgazdálkodás szakmai színvonala közötti összhang mérésének eszköze. A bemutatott gyulaji adatok ennek a harmóniának a hosszú távú, objektív jelzői. Az elmúlt évszázadban az itt élő dām genetikai készletével és a térség természeti adottságaival vadgazdák generációinak sikerült egy maradandó természeti kincset megőriznie. A kiemelkedő vadászati eredmények annak bizonyítékai, hogy a védelem és a hasznosítás nem egymást kizáró, hanem egymást erősítő fogalmak, azaz a vadászat is lehet a természeti értékek megőrzésének eszköze.

A sikeres hazai telepítések sora pedig annak bizonyítéka, hogy nem csak az állomány és a természeti adottságok fontosak, hanem az a vadgazdálkodási hagyomány és vadászati kultúra is, amit az ország más részeibe telepített állományok is tükröznek. A gyulaji dámszarvas

megőrzendő nemzeti érték, amely tehát messze túlmutat a vadászaton és rávilágít természeti értékeink megőrzésében a szakmai bölcsesség és tudás kiemelkedő fontosságára.

6.

A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források)

1. Balázs Kovács Sándor: Tolna megye vadászata az évszázadok tükrében. Milleniumi vadászati Almanach, Tolna Megye, 2001.
2. Faragó-Köller-Zoltán: Természeti-Vadászati Örökségünk. Nimród Vadászújság, Budapest, 2009.
3. Földes László (főszerk.): Vadászati Világkiállítás 1971 emlékalbum. Budapest, Corvina kiadó, 1971.
4. Godó Nándor - Bognár Gábor: A dámszarvas elterjedése és állományának változásai, 23-26. Nimród Vadászújság, 2002. októberi száma. Elérhető az interneten: http://www.vadaszat.net/tallozo/2002/N2002_10_23.pdf (2014.01.06.)
5. Gróf Festetics Leó: A Herczeg Esterházy Család Fővadászatai Ozorán. Budapest, 1870.
6. <http://hu.wikipedia.org/wiki/Tr%C3%B3feab%C3%ADr%C3%A1lat> (2014.01.06.)
7. http://itthonotthonvan.hu/cikkek/286117/damszarvasok_birodalma (2014.01.06.)
8. <http://www.cic-wildlife.org> (2014.01.06.)
9. <http://www.sa-hebroots.com/2babylons.htm> (2014.01.06.)
10. <http://www.top7hungary.com/magyarorszag/kirandulohely/gyulaj/vadrezervatum/20154/> (2014.01.06.)
11. Szabolcs József: A dām vad. Mezőgazdasági kiadó, 1975.
12. Szidnai László: Trófeák kikészítése és bírálata. Mezőgazdasági kiadó, 1978.
13. Trófea katalógus, Vadászati világkiállítás. Budapest, Globus Nyomda, 1971.
14. Vas Gereben: Tekintetes urak regény és kisebb elbeszélések. Budapest, Magyar irod. intézet és könyvnyomda, 1900.

7.

A nemzeti érték hivatalos weboldalának címe:

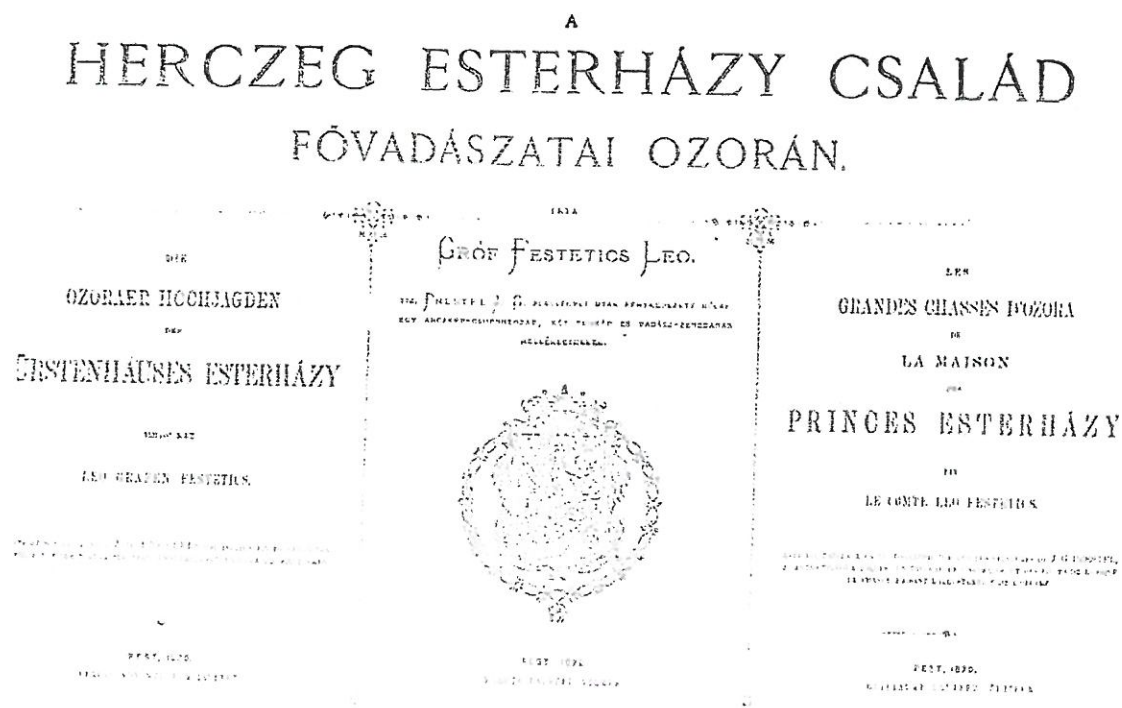
www.gyulajzrt.hu

III. MELLÉKLETEK

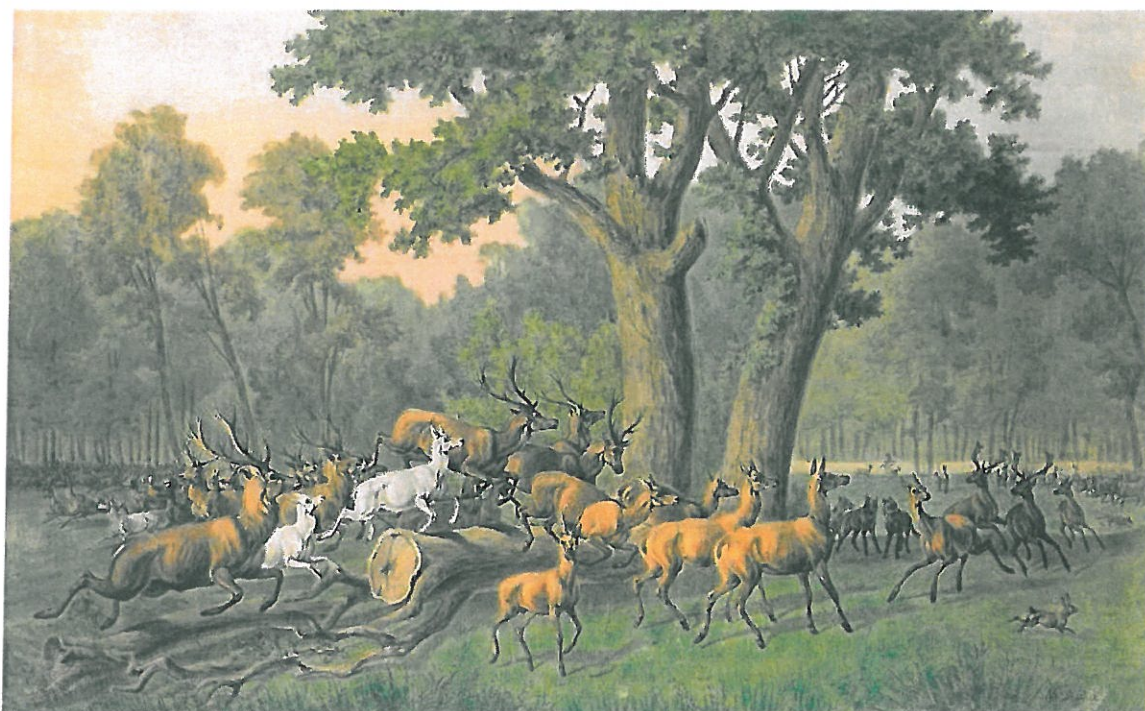
1.

Az értéktárba felvételre javasolt nemzeti érték fényképe vagy audiovizuális dokumentációja

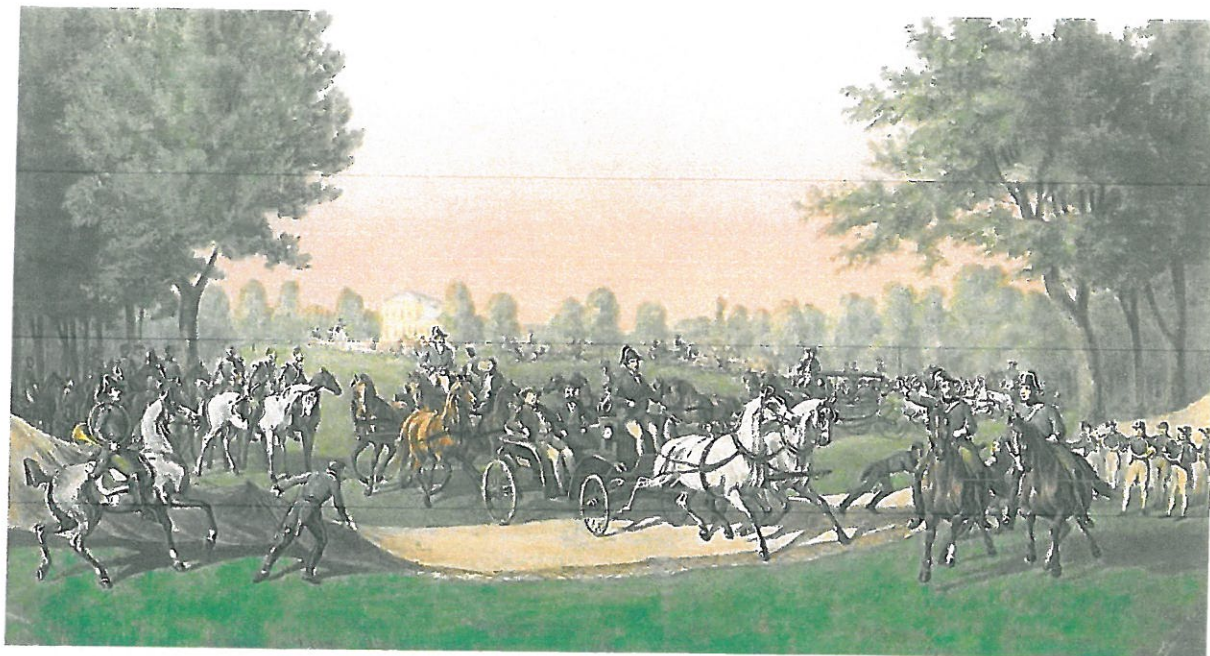
1. **képcsoport:** Illusztrációk „A Herczeg Esterházy Család Fővadászatai Ozorán” című könyvből

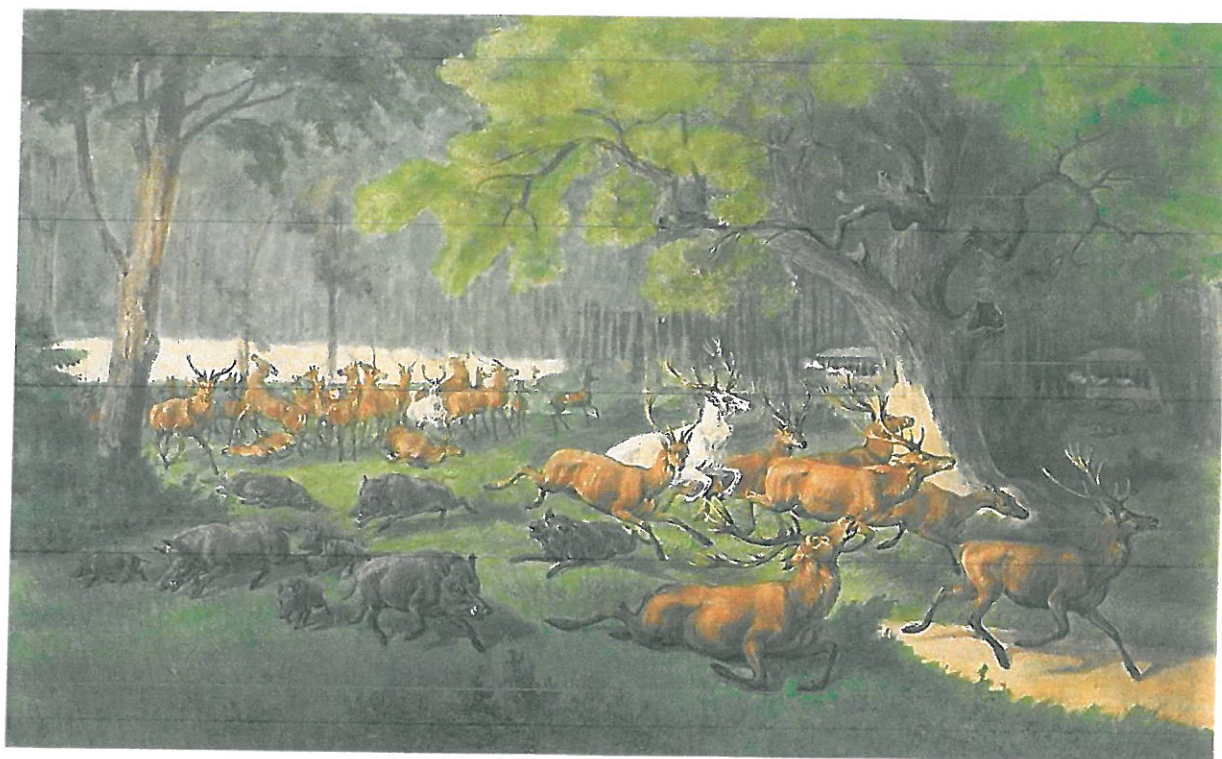
3. ábra A könyv címlapja

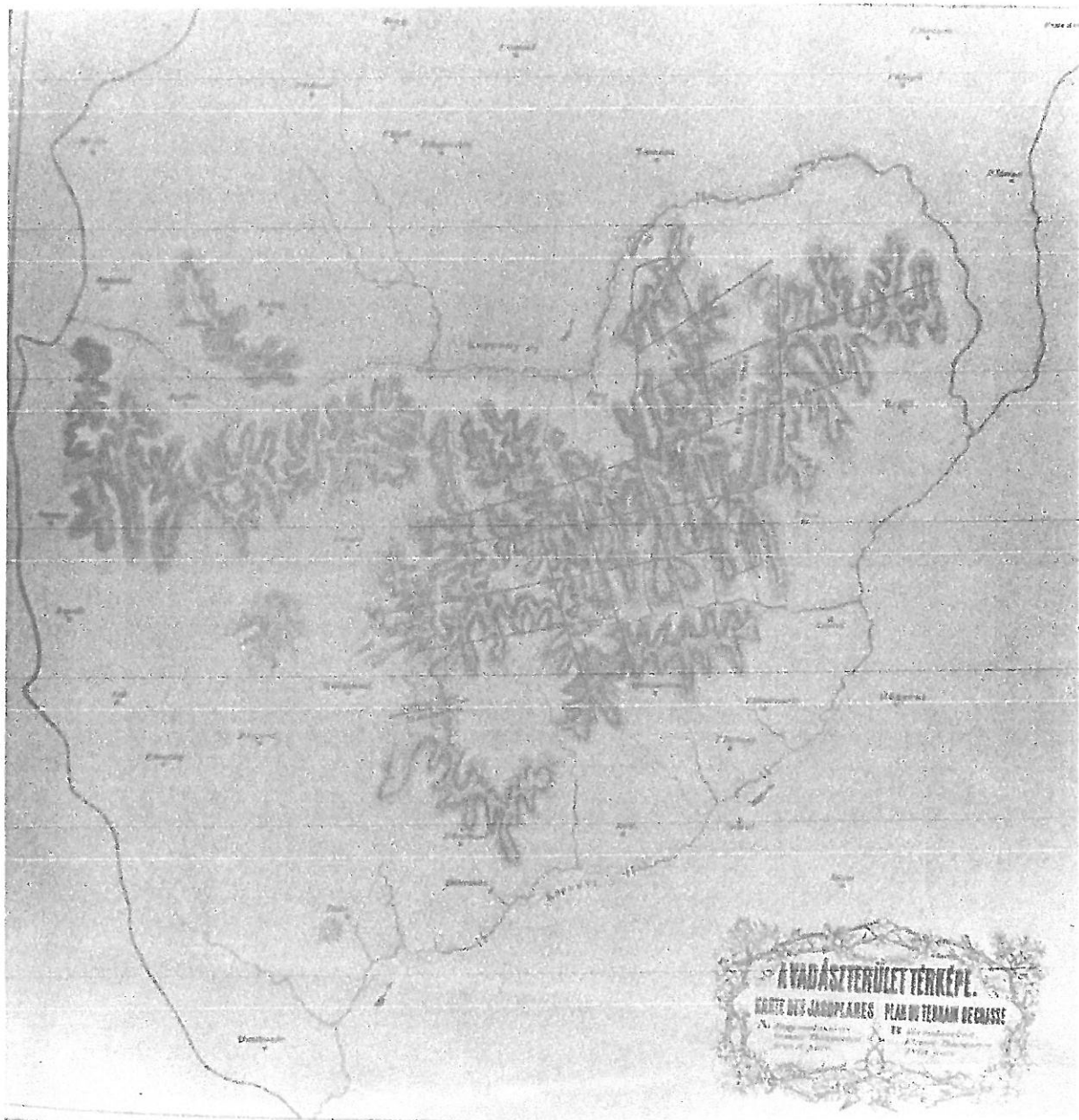
4. ábra Szövetfal felállításakor

5. ábra: Megérkezés a vadászat helyszínére

6. ábra: Vadászat a vadaskertben

7. ábra: Tamási környéki vadászterület térképe

2. képcsoport: 1971-es budapesti Vadászati Világkiállításról

8. ábra: Az 1971-es Budapesti Világkiállítás nyitóünnepsége

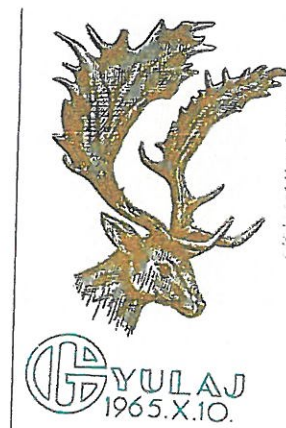
9. ábra: A Világkiállítás logója

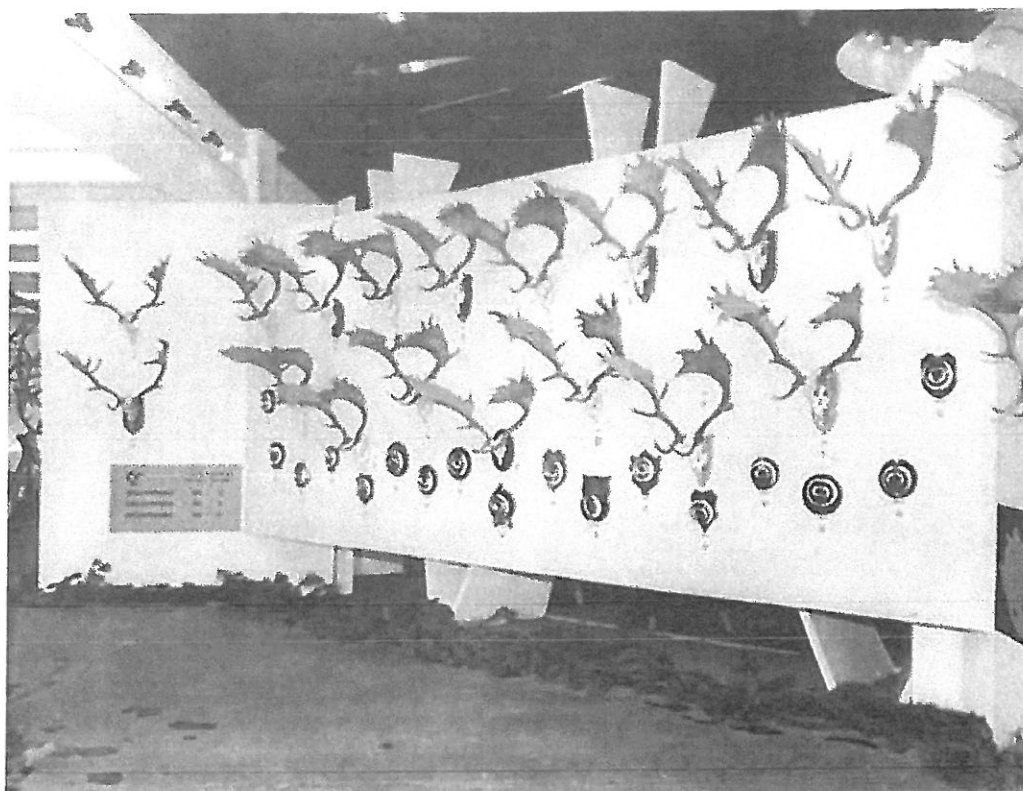
10. ábra: A Világkiállítás főbejárata

11. ábra: Gyulaj díszbélyegzője a rendezvényre

12. ábra: Gyulaj emblémája a rendezvényre

13. ábra: Magyar dámagancsok és vaddisznóagarak (főként Gyulajról)

14. ábra: Gyulaji „négyes fogat” (archív fotó a Világkiállításra)

3. képcsoport: Gyulaji trófeák az 1971-es Trófea katalógusból

Magyarország
GYŰLAJ, 1969
FEHÉR LAJOS
214,99 pont, I. és Nagydíj

Magyarország
GYŰLAJ, 1965
MEZŐGAZDASÁGI MŰZEUM
212,12 pont, I. és Nagydíj

Magyarország
GYŰLAJ, 1967
GYŰLAJI ÁLL. ERDŐ- ÉS VADGAZD.
211,92 pont, I. és Nagydíj

Magyarország
GYŰLAJ, 1970
SZŰCS FERENC
211,52 pont, I. és Nagydíj

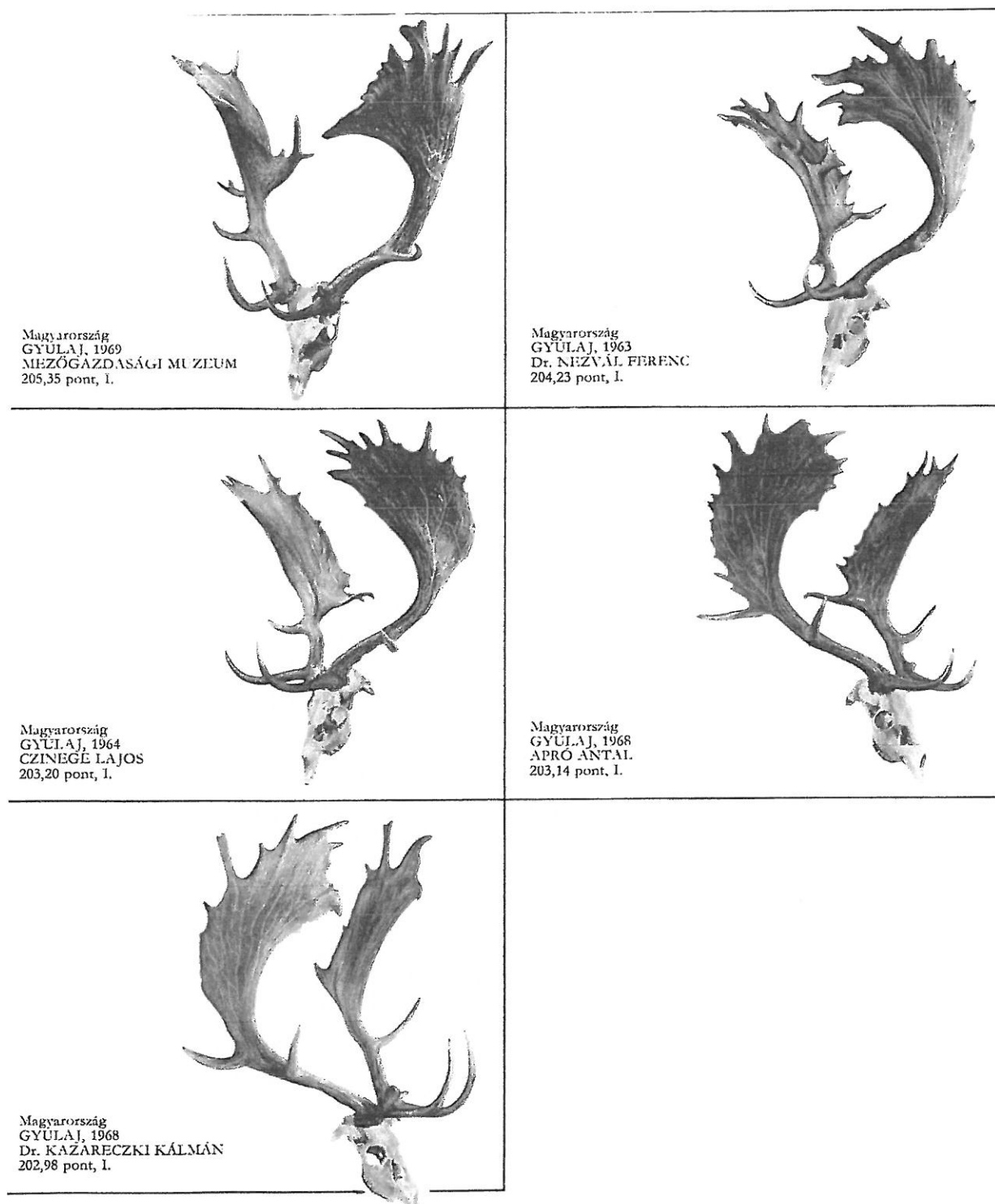

Magyarország
GYŰLAJ, 1923
RIMLER PÁL
209,60 pont, I.

Magyarország
GYŰLAJ, 1953
NAGY ISTVÁN
208,16 pont, I.

15. ábra: Gyulaji aranyérmes dártrófeák I.

16. ábra: Gyulaji aranyérmes dártróféák II.

Magyarország
GYULAJ, 1965
MEZŐGAZDASÁGI MÚZEUM
212,12 pont, I. és Nagydíj

17. ábra: A katalógus 3. helyezett dāmtrófeája

Magyarország
GYULAJ, 1969
FEHÉR LAJOS
214,99 pont, I. és Nagydíj

18. ábra: A katalógus 2. helyezett dāmtrófeája

Magyarország
GYULAJ, 1970
TOLNAI FERENC
217,25 pont, I. és Nagydíj

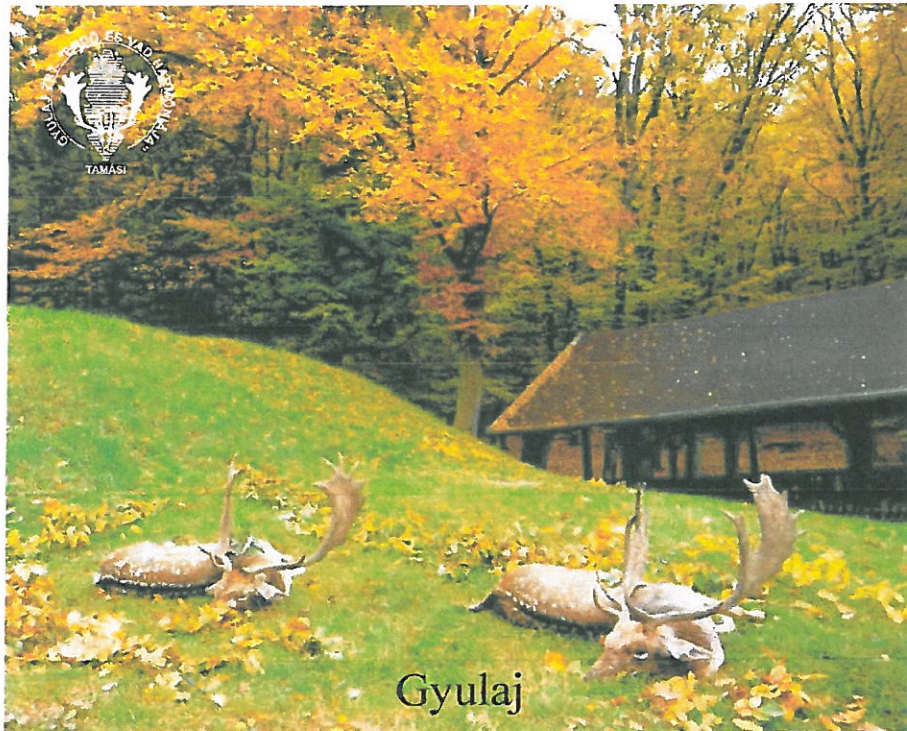
19. ábra: A katalógus 1. helyezett dámtrófeája

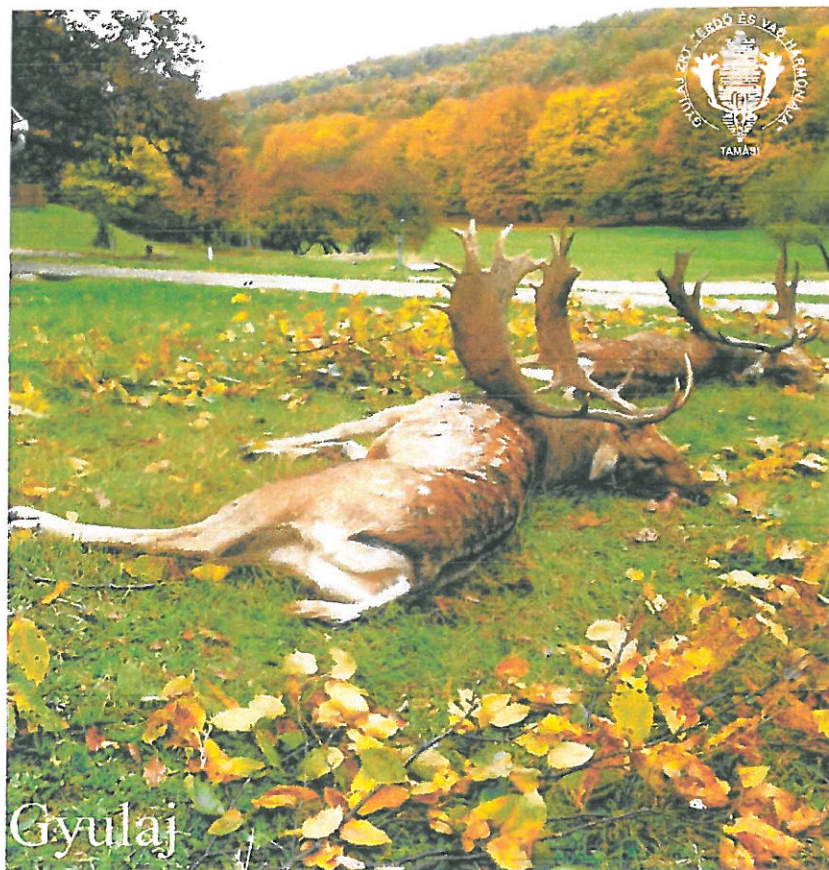
Gyulaj

20. ábra: Gyulajon 1972-ben Kádár János által elejtett világrekord dártrófea másolata;
Agancstömeg: 4,42 kg; Pontszám (CIC): 223,31 IP

4. képcsoport: Teríték fotók

21. ábra: Teríték októberben az Óbiródi Vadászház mellett I.

22. ábra: Teríték októberben az Óbiródi Vadászház mellett II.

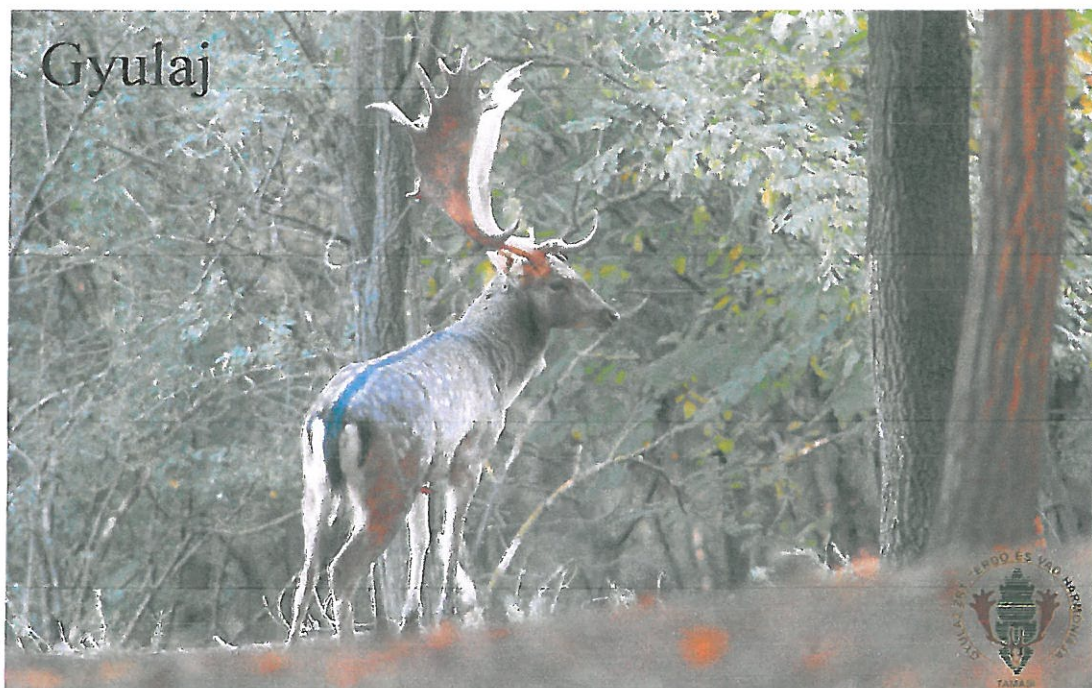

23. ábra: Teríték októberben az Óbiródi Vadászház mellett III.

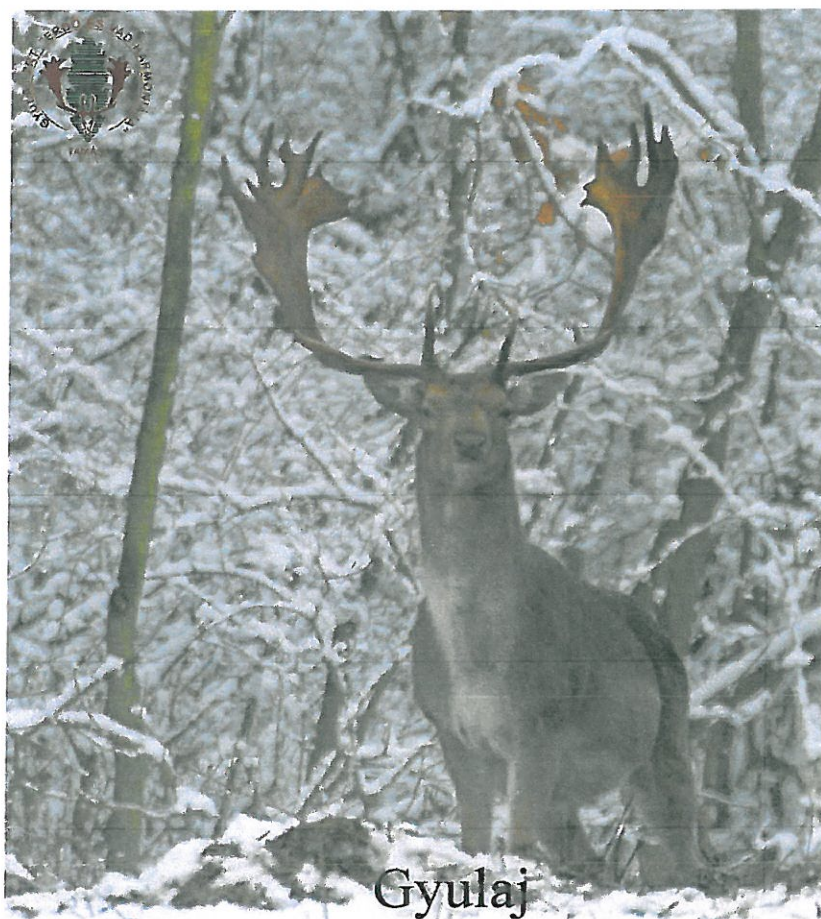

24. ábra: Egy osztrák vendégvadász által elejtett gyulaji dámbika

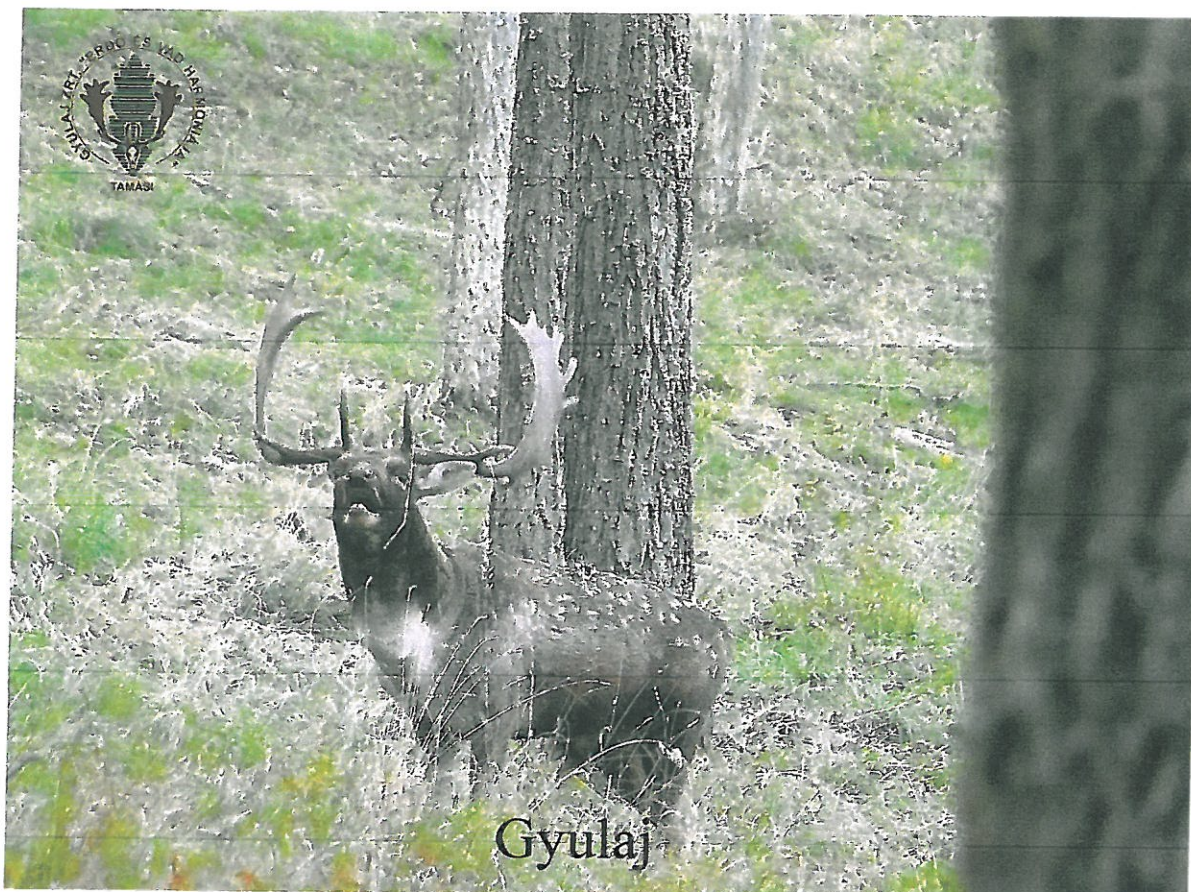
5. képcsoport: Gyulaji dámok a Tamási környéki erdőkben

25. ábra: Gyulaji nagy lapátos dám

26. ábra: Téli kép egy szép bikáról

27-28. ábra: Barcogó dambikák

29-30. ábra: A méltóságteljes „Gyulaji dámok”

2.

A Htv. 1. § (1) bekezdés j) pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek

Támogató levelek a mellékletben:

- Professzor Csányi Sándortól, a Szent István Egyetem Mezőgazdaság- és Környezettudományi Karának dékánjától
- Ribányi Józseftől, Tamási Város Önkormányzatának polgármesterétől

3.

A javaslatához csatolt saját készítésű fényképek és filmek felhasználására vonatkozó hozzájáruló nyilatkozat

Nyilatkozat

Alulírott Gőbölös Péter vezérigazgató, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. képviselőjeként eljárva hozzájárulok a Javaslat a „Gyulaji Dám” Magyar Értéktárba történő felvétel- éhez csatolt saját készítésű fénykép(ek) / film(ek) további felhasználásához.

Gyulaj

Erdészeti és Vadászati Zártkörűen

Működő Részvénytársaság

7090 Tamási, Szabadság u. 27. 50.

Gőbölös Péter
vezérigazgató